

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

İKİNCİ BÖLÜM
KARAR

M.E. BAŞVURUSU

Başvuru Numarası : 2018/696

Karar Tarihi : 9/5/2019

Başkan : Engin YILDIRIM
Üyeler : Recep KÖMÜRCÜ
Celal Mümtaz AKINCI
Muammer TOPAL
Recai AKYEL
Raportör Yrd. : Yusuf Enes KAYA
Başvurucu : M.E.
Vekili : Av. Vedat ÖZKAN

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru; vekâlet ücretinin yapılan düzenlemeyle azaltılması nedeniyle mülkiyet hakkının, gözaltı tedbiri nedeniyle ödenen tazminatın yetersiz olması nedeniyle kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının, adli kontrol tedbirine dayalı tazminat talebinin değerlendirilmemesi nedeniyle de adil yargılanma hakkının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 26/12/2017 tarihinde yapılmıştır.
3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.
4. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.
5. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık, görüşünü bildirmiştir.
6. Bakanlığın görüşü başvurucuya tebliğ edilmiştir. Ancak başvurucunun Bakanlık görüşüne karşı beyanının beklenilmesine gerek görülmemiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

7. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ve Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemi (UYAP) aracılığıyla erişilen bilgi ve belgeler çerçevesinde ilgili olaylar özetle şöyledir:

8. Başvurucu 12/10/2000 tarihinde doğmuş olup olay tarihinde çocuktur. Başvurucu, Adana Cumhuriyet Başsavcılığının yürüttüğü bir soruşturma kapsamında 20/9/2016 günü saat 05.30'da gözaltına alınmış; 21/9/2016 tarihinde imza vermek suretiyle adli kontrol şartı ile serbest bırakılmıştır.

9. Adana Cumhuriyet Başsavcılığı 5/4/2017 tarihinde kovuşturmayaya yer olmadığına karar vermiş, bu karar itiraz edilmeksizin kesinleşmiştir.

10. Başvurucu 17/4/2017 tarihli dilekçesiyle 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 141. maddesi uyarınca haksız yere gözaltında kalması ve adli kontrol tedbiri nedeniyle 2.000 TL maddi, 4.000 TL manevi tazminatın gözaltı tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte tahsili talebiyle dava açmıştır.

11. Adana 7. Ağır Ceza Mahkemesi 17/10/2017 tarihinde 39,24 TL maddi tazminat ile soruşturma evresine ilişkin Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi'ne göre belirlenen 600 TL vekâlet ücretinin 150 TL manevi tazminatın gözaltı tarihi olan 20/09/2016 tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte başvurucuya verilmesine, ayrıca kendisini vekil ile temsil ettirdiğinden karar tarihi itibarıyla yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca 770 TL vekâlet ücretinin de ödenmesine karar vermiştir. Kararın gerekçesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Toplanan delillerin birlikte değerlendirilmesinden; davacının haksız olarak gözaltında 1 gün kaldığı, yapılan yargılama sonunda atılı suçtan beraat ettiği ve kararın kesinleştiği, paranın satın alma gücü, gözaltı-tutuklulukta kaldığı süre, şahsi ve sosyal durumu da gözönünde tutularak, hak ve nesafete uygun ancak sebepsiz zenginleşmeye yol açmayacak miktarda maddi tazminat talebinin kabulü gerektiği sonucuna varılmış, 16 yaşından büyükler için öngörülen net asgari ücret üzerinden, asgari geçim indirimi düşülerek hesaplanan 39,24 TL maddi tazminat ile dava dilekçesinde hakkında kovuşturmayaya yer olmadığına dair karar verilen davacı kendisini vekil ile temsil ettirdiğinden bahisle vekalet ücretinin de maddi tazminata dahil edilmesi yönünde talepte bulunulduğu ve davacının kendisini tazminat talebinin dayanağı olan Adana Cumhuriyet Başsavcılığının 2016/60734 sayılı soruşturma dosyasında vekil ile temsil ettirdiğinin anlaşılması karşısında, kovuşturmayaya yer olmadığına dair karar tarihinde yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinde belirlenen 600 TL vekalet ücretinin maddi tazminat kapsamında davacıya ödenmesine karar verilerek gözaltı tarihi olan 20/09/2016 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davalıdan alınarak davacıya verilmesine keza davacının manevi tazminat talebinin de kabule şayan olduğu manevi tazminatın haksız gözaltı ve tutuklukta kalan kişinin sosyal çevresindeki itibarının sarsılması, özgürlüğünden yoksun kalınması nedeniyle duyulan elem, ızdırap ve ruhsal sıkıntıların bir ölçüde de olsa giderilmesi amacına yönelik olduğu, uğranılan manevi zararın tümüyle giderilmesi olanaksız olmakla birlikte tayin edilecek manevi tazminatın kişinin acı ve ızdıraplarının dindirilmesinde, sıkıntılarının azaltılmasında etken olduğu ve bu nedenle manevi tazminata hükmedilirken kişinin gözaltında kaldığı süre, sosyal ve ekonomik durumu, toplumsal konumu, atılı suçun niteliği, gözaltı ve tutukluluğun şahıs üzerinde bıraktığı olumsuz etkiler dikkate alınarak sebepsiz zenginleşme sonucu doğurmayacak ancak adalet ve hakkaniyet ilkeleriyle de bağdaşır bir miktar olmasına özen gösterilmesi gerektiği dikkate alınarak takdiren 150 TL manevi tazminatın gözaltı tarihi olan 20/09/2016 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davalıdan alınarak davacıya verilmesine karar verilmiş...[tir.]"

12. Bu karara karşı istinaf yoluna başvurulmuştur. Adana Bölge Adliye Mahkemesi 3. Ceza Dairesi 22/11/2017 tarihinde istinaf başvurusunun esastan reddine kesin olarak karar vermiştir. Kararın gerekçesinin ilgili kısımları şöyledir:

"5271 Sayılı CMK'nın 279. maddesi uyarınca dosya üzerinden yapılan ön inceleme sonucunda; Dairenin yetkisi, başvuranın hakkı, başvuru süresi ve yasa yolunun açıklığı yönünden istinaf başvurusunun kabul edilebilir olduğuna ve esas hakkında inceleme yapılmasına karar verilerek aynı Kanunun 280. maddesi gereğince mahkemece takdir edilen maddi tazminatın miktar itibarıyla kesin olması nedeniyle sadece manevi tazminat yönünden yapılan istinaf incelemesi yapılmakla; başvurunun esası hakkında yapılan inceleme sonucunda; Vicdani kanının oluştuğu duruşma sürecini yansıtan tutanaklar, belgeler, deliller, gerekçe ve istinaf dilekçesi incelendi;

Yapılan yargılamaya, toplanıp karar yerinde gösterilen delillere, mahkemenin kovuşturma sonuçlarına uygun olarak oluşan kanaat ve takdirine, incelenen dosya kapsamına göre davacı vekilinin yerinde görülmeyen istinaf başvurusunun 5271 sayılı CMK'nın 280/1-a maddesi uyarınca esastan reddine [karar verildi]."

13. Başvurucu, Bölge Adliye Mahkemesinin kararını 18/12/2017 tarihinde öğrenmiştir.

14. Başvurucu 26/12/2017 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

A. Ulusal Hukuk

15. 5271 sayılı Kanun'un "Tazminat istemi" kenar başlıklı 141. maddesinin (1) numaralı fıkrasının ilgili kısımları şöyledir:

"Suç soruşturması veya kovuşturması sırasında;

...

e) Kanuna uygun olarak yakalandıktan veya tutuklandıktan sonra haklarında kovuşturmaya yer olmadığına veya beraatlerine karar verilen,

...

Kişiler, maddi ve manevi her türlü zararlarını, Devletten isteyebilirler."

16. 5271 sayılı Kanun'un "Tazminat isteminin koşulları" kenar başlıklı 142. maddesinin (9) numaralı fıkrası şöyledir (15/8/2017 tarihli ve 694 sayılı Olağanüstü Hal (OHAL) Kanun Hükmünde Kararnamesi'nin 144. maddesiyle eklenmiş ve 1/2/2018 tarihli ve 7078 sayılı Kanun'la aynen kabul edilmiştir.):

"Tazminat davaları nedeniyle Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi gereğince hesaplanan nisbi avukatlık ücreti ödenir. Ancak, ödenecek miktar Tarifede sulh ceza hâkimliklerinde takip edilen işler için belirlenen maktu ücretten az, ağır ceza mahkemelerinde takip edilen davalar için belirlenen maktu ücretten fazla olamaz."

17. 5271 sayılı Kanun'un "Yargılama giderleri" kenar başlıklı 324. maddesinin (1) numaralı fıkrası şöyledir:

"Harçlar ve tarifesine göre ödenmesi gereken avukatlık ücretleri ile soruşturma ve kovuşturma evrelerinde yargılamanın yürütülmesi amacıyla Devlet Hazinesinden yapılan her türlü harcamalar ve taraflarca yapılan ödemeler yargılama giderleridir."

18. 19/3/1969 tarihli ve 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun "Avukatlık ücreti" kenar başlıklı 164. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Avukatlık ücreti, avukatın hukukî yardımının karşılığı olan meblâğı veya değeri ifade eder."

19. 1136 sayılı Kanun'un "Avukatlık ücret tarifesinin hazırlanması" kenar başlıklı 168. maddesinin üçüncü fıkrası şöyledir:

"Avukatlık ücretinin takdirinde, hukukî yardımın tamamlandığı veya dava sonunda hüküm verildiği tarihte yürürlükte olan tarife esas alınır."

20. 1136 sayılı Kanun'un "Yargı mercilerine karşı tarafa yükletilecek avukatlık ücretinin miktarı" kenar başlıklı 169. maddesi şöyledir:

"Yargı mercilerince karşı tarafa yükletilecek avukatlık ücreti, avukatlık ücret tarifesinde yazılı miktardan az ve üç katından fazla olamaz."

21. 2/1/2017 tarihli ve 29936 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan (karar tarihinde yürürlükte bulunan) Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi'nin "Ceza davalarında ücret" kenar başlıklı 14. maddesinin (3) numaralı fıkrası şöyledir:

"4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 141 ve devamı maddelerine göre tazminat için Ağır Ceza Mahkemelerine yapılan başvurularda, Tarifenin üçüncü kısmı gereğince avukatlık ücretine hükmedilir. Şu kadar ki, hükmedilecek bu ücret ikinci kısmın ikinci bölümünün onikinci sıra numarasındaki ücretten az olamaz."

22. Anılan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi'nin İkinci Kısım İkinci Bölüm sekizinci ve on ikinci sıraları şöyledir:

"8. Sulh Ceza Hakimlikleri ve İnfaz Hakimliklerinde takip edilen davalar için 770,00 TL

...

12. Ağır Ceza Mahkemelerinde takip edilen davalar için 3.960,00 TL"

B. Uluslararası Hukuk

23. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine (AİHM) göre Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (Sözleşme) 5. maddesinin (5) numaralı fıkrasında öngörülen tazminat hakkı, ulusal bir makam veya Sözleşme kurumları tarafından bu maddenin diğer fıkralarından birinin ihlal edildiğinin sabit bulunduğu varsayımına dayanır (*N.C./İtalya* [BD], B. No: 24952/94, 18/12/2002, § 49). Sözleşme'nin 5. maddesinin (1), (2), (3) ve (4) numaralı fıkraları kapsamında özgürlükten yoksun bırakılma için tazminat almak üzere başvuru imkânının bulunması hâlinde anılan maddenin (5) numaralı fıkrasına uygunluk sağlanmış olacaktır (*Wassink/Hollanda*, B. No: 12535/86, 27/9/1990, § 38). Ulusal bir makamın 5. maddenin diğer hükümlerinden herhangi birinin ihlaline dair doğrudan veya esasa dayalı bir tespitinin olmaması hâlinde 5. maddenin (5) numaralı fıkrasının uygulanabilmesi için AİHM'in öncelikle böyle bir ihlalin varlığını tespit etmesi gerekir (*Nechiporuk ve Yonkalo/Ukrayna*, B. No: 42310/04, 21/4//2011, § 229; *Yankov/Bulgaristan*, B. No: 39084/97, 11/12/2003, §§ 190-193). İhlal tespit edilmiş olmasına rağmen iç hukukta tazminat

yolunun bulunmaması Sözleşme'nin 5. maddesinin (5) numaralı fıkrasının da ihlaline yol açar (*Sevgin ve İnce/Türkiye*, B. No: 46262/99, 20/09/2005, § 75). Tazminat yolu, sadece teorik olarak mevcut olmakla kalmayıp aynı zamanda ilgili kişi için pratikte de erişilebilir olmalıdır. Bu yol, maddi tazminat hakkının yanında 5. maddenin diğer hükümlerinin ihlali nedeniyle bir kişinin uğramış olabileceği elem, endişe ve hüsrana için de tazminat hakkını sağlamalıdır (*Vasilevskiy ve Bogdanov/Rusya*, B. No: 52241/14, 74222/14, 10/7/2018, § 22). Ulusal makamların tespit edilen ihlalin telafisi bağlamında bir başvuruna tazminat ödenmesine karar vermesi hâlinde ise söz konusu tazminat miktarının yeterli olup olmadığı incelenenektir (*Vedat Doğru/Türkiye*, B. No: 2469/10, § 40).

24. AİHM, Sözleşme'nin 5. maddesinin (5) numaralı fıkrasının uygulanabilir bir tazminat hakkını içerdiğini belirtmekle birlikte (*Cumber/Birleşik Krallık* (k.k.), B. No: 28779/95, 27/11/1996) tazminat için Sözleşme'nin belirli bir miktarı öngörmediğinin de altını çizmiş; ayrıca yerel mahkemelerin tazminat için somut olayın koşullarına göre takdir yetkisi bulunduğunu kabul etmiştir (*Damian-Burueana ve Damian/Romanya*, B. No: 6773/02, 26/5/2009, § 89). Buna karşın AİHM, orantılı olmayan önemsiz miktarda bir tazminatın Sözleşme'nin 5. maddesinin (5) numaralı fıkrasına aykırılık oluşturacağını, böyle bir durumun söz konusu fıkra kapsamında güvence altına alınan hakkın teoride kalmasına ve aldatıcı olmasına sebep olacağını da vurgulamıştır (*Cumber/Birleşik Krallık*). AİHM'e göre tazminat AİHM'in benzer davalarda verdiği tazminata göre kayda değer ölçüde düşük olmamalıdır (*Selami ve diğerleri/Eski Makedonya Yugoslav Cumhuriyeti*, B. No: 78241/13, 1/3/2018, § 102; *Cristina Boicenco/Moldova*, B. No: 25688/09, 27/9/2011, § 43; *Ganea/Moldova*, B. No: 2474/06, 17/5/2011, § 30).

25. AİHM tazminat miktarının 5. maddenin (5) numaralı fıkrasıyla uyumlu olup olmadığını belirlerken tutukluluk süresi gibi davanın kendine özgü koşullarını da dikkate almaktadır (*Vasilevskiy ve Bogdanov/Rusya*, § 23; *Borg/Malta* (k.k.), B. No: 39783/15, 5/9/2017, § 37). Bununla birlikte hükmedilen miktarın AİHM'in benzer durumlarda verilmesine hükmettiği tazminat miktarından düşük olması tek başına Sözleşme'nin 5. maddesinin (5) numaralı fıkrasının ihlal edilmesine sebep olmaz (*Mehmet Hasan Altan/Türkiye*, B. No: 13237/17, 20/3/2018, § 176). AİHM'e göre taraf devletin haksız bir tutulmanın mağduru olan kişiden mağduriyeti nedeniyle uğradığı zararları delillendirmesini istemesinde bir sakınca bulunmamaktadır. Mağdur statüsünün varlığı kural olarak zarar bulunmayan durumlarda da oluşabilir ancak böyle bir durumda maddi veya manevi açıdan tazmin edilmesi gereken bir zarar söz konusu olmadığı için herhangi bir tazminat sorunundan da bahsedilemeyecektir (*Wassink/Hollanda*, § 38).

V. İNCELEME VE GEREKÇE

26. Mahkemenin 9/5/2019 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Adli Yardım Talebi Yönünden

27. Başvurucu, bireysel başvuru harç ve masraflarını karşılayacak geliri olmadığını beyan ederek adli yardım talebinde bulunmuştur.

28. Anayasa Mahkemesinin *Mehmet Şerif Ay* (B. No: 2012/1181, 17/9/2013) kararında belirtilen ilkeler dikkate alınarak geçimini önemli ölçüde zor duruma düşürmeksizin yargılama giderlerini ödeme gücünden yoksun olduğu anlaşılan başvurunun açıkça dayanaktan yoksun olmayan adli yardım talebinin kabulüne karar verilmesi gerekir.

B. Mülkiyet Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

1. Başvurucunun İddiaları ve Bakanlık Görüşü

29. Başvurucu; koruma tedbirleri nedeniyle tazminat davalarında davacı lehine hükmedilen vekâlet ücretinin sulh ceza hâkimliklerinde takip edilen işler için belirlenen maktu ücretten az, ağır ceza mahkemelerinde takip edilen davalar için belirlenen maktu ücretten fazla olamayacağını 694 sayılı OHAL KHS'sı ile belirlendiğini, böylelikle ağır ceza mahkemelerinin vekâlet ücretinin alt sınırının sulh ceza hâkimliği vekâlet ücreti seviyesine düşürüldüğünü, ağır ceza mahkemesinde görülen bir davadaki vekâlet ücretinin sulh ceza hâkimliğinde görülen bir davanın seviyesine düşürülmesinin hakkaniyet orantılılık eşitlik ilkelerine aykırı olduğunu, ağır ceza mahkemesinde görülen bir dava olmasına ve avukatıyla 3.960 TL (ağır cezalık işler için öngörülen miktar) üzerinden vekâlet sözleşmesi yapmasına rağmen sulh ceza hâkimliği vekâlet ücreti olan 770 TL vekâlet ücretine hükmedildiğini, bu suretle belirli bir ücretten yoksun bırakıldığını belirterek adil yargılanma ve mülkiyet hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

30. Bakanlık, başvurunun bu kısmına ilişkin bir beyanda bulunmamıştır.

2. Değerlendirme

31. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16). Adil yargılanma hakkı bağlamında medeni hak ve yükümlülüklerle ilişkin uyumsuzlıklarda lehe hükmedilen vekâlet ücretinin oranına ilişkin bir güvence bulunmadığı (*Aksaray Tır Nakliyat Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti.*, B. No: 2017/36736, 19/9/2018, § 86) gibi lehe vekâlet ücretine hükmedilmemesinin mahkemeye erişim hakkıyla da bir ilgisi yoktur. Başvurucu, lehine az vekâlet ücretine hükmedilmesinin adil yargılanma hakkı kapsamındaki diğer güvencelere tesir ettiğini de ortaya koyabilmiş değildir. Bu nedenle adil yargılanma hakkına yönelik bir müdahalenin bulunmadığı açık olduğundan başvurunun şikâyetlerinin tamamı mülkiyet hakkı kapsamında incelenmiştir.

32. Anayasa'nın 148. maddesinin üçüncü fıkrası ile 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 45. maddesinin (1) numaralı fıkrası hükümlerine göre Anayasa Mahkemesine yapılan bir bireysel başvurunun esasının incelenebilmesi için kamu gücü tarafından ihlal edildiği iddia edilen hakkın Anayasa'da güvence altına alınmış olmasının yanı sıra Sözleşme ve Türkiye'nin taraf olduğu ek protokollerinin kapsamına da girmesi gerekir (*Onurhan Solmaz*, B. No: 2012/1049, 26/3/2013, § 18).

33. Mülkiyet hakkının ihlal edildiğinden şikâyet eden bir kimse, önce böyle bir hakkının var olduğunu kanıtlamak zorundadır (*Mustafa Ateşoğlu ve diğerleri*, B. No: 2013/1178, 5/11/2015, § 54). Bu nedenle öncelikle başvurunun Anayasa'nın 35. maddesi uyarınca korunmayı gerektiren mülkiyete ilişkin bir menfaate sahip olup olmadığı noktasındaki hukuki durumunun değerlendirilmesi gerekir (*Cemile Ünlü*, B. No: 2013/382, 16/4/2013, § 26; *İhsan Vurucuoğlu*, B. No: 2013/539, 16/5/2013, § 31).

34. Anayasa'nın 35. maddesiyle güvenceye bağlanan mülkiyet hakkı, ekonomik değer ifade eden ve parayla değerlendirilebilen her türlü mal varlığı hakkını kapsamaktadır (AYM, E.2015/39, K.2015/62, 1/7/2015, § 20).

35. Belirli durumlarda bir *ekonomik değer* veya icrası mümkün bir *alacak* iddiasıyla oluşan *meşru bir beklenti*, Anayasa'nın ve Sözleşme'nin ortak koruma alanında yer alan mülkiyet hakkı güvencesinden yararlanabilir. Meşru beklenti; makul bir şekilde ortaya konmuş, icra edilebilir bir iddianın doğurduğu, ulusal mevzuatta belirli bir kanun hükmüne veya başarılı olma şansının yüksek olduğunu gösteren yerleşik ve istikrarlı bir yargı içtihadına dayanan, yeterli somutluğa sahip nitelikteki bir beklentidir. Temelsiz bir hak kazanma beklentisi veya sadece ulusal hukukta mülkiyet hakkı kapsamında savunulabilir bir iddianın varlığı meşru beklentinin kabulü için yeterli değildir (*İslam Şahin*, B. No: 2014/7280, 21/1/2016, § 29; *Uğur Çelik*, B. No: 2015/20244, 15/6/2016, § 24).

36. Vekâlet ücreti kişinin davada haklı çıkması durumunda ödenecek bir ücrettir. 1136 sayılı Kanun'un 168. maddesinin üçüncü fıkrasına göre avukatlık ücretinin takdirinde hukuki yardımın tamamlandığı veya dava sonunda hüküm verildiği tarihte yürürlükte olan tarife esas alınır. Dolayısıyla kişinin vekâlet ücreti dolayısıyla mülkiyet hakkına sahip olup olmadığı kararın verildiği tarihteki duruma göre değerlendirilmelidir. 694 sayılı KHK ile yapılan değişiklik öncesinde yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi'nin 14. maddesinin (3) numaralı fıkrasında, koruma tedbirleri nedeniyle tazminat davalarında tarifenin üçüncü kısmı gereğince avukatlık ücretine hükmolunacağı ancak hükmolunacak avukatlık ücretinin aynı tarifenin ikinci kısmının ikinci bölümünün on ikinci sırasındaki ücretten az olamayacağı belirtilmiştir. Bu düzenleme dikkate alındığında başvurunun karar tarihinde alacağı vekâlet ücreti en az 3.960 TL olacaktır. 694 sayılı KHK ile birlikte ise ödenecek miktarın tarifede sulh ceza hâkimliklerinde takip edilen işler için belirlenen maktu ücretten az, ağır ceza mahkemelerinde takip edilen davalar için belirlenen maktu ücretten fazla olamayacağı belirtilmiştir. Derece mahkemesi de bu hükmü dikkate alarak sulh ceza hâkimliklerinde takip edilen işler için belirlenen 770 TL'nin başvurucuya ödenmesine karar vermiştir.

37. Somut olayda 694 sayılı KHK'dan sonra da yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi'nin yerine özel hüküm niteliğinde ve daha üst bir norm olan 694 sayılı KHK'nın uygulanacağı açıktır. Dolayısıyla karar tarihinde başvurunun 3.960 TL vekâlet ücreti alabilmesinin hukuki bir temeli bulunmamaktadır. Hukuki bir temeli bulunmayan bu iddianın meşru bir beklenti oluşturmayaacağı da açıktır. Öte yandan başvuru avukatıyla 3.960 TL üzerinden anlaştığını iddia etmiş olsa da bu vekâlet ücreti müvekkil ve vekil arasında yapılan vekâlet sözleşmesinin bir sonucudur ve burada bir kamu müdahalesi olmadığı için devletin sorumluluğunu gerektirecek bir durum bulunmamaktadır. Bu açıklamalar doğrultusunda mevcut bir mülk veya mülk edinmeye yönelik meşru bir beklentisi olduğunu kanıtlamadığından başvurunun Anayasa'nın 35. maddesinde düzenlenen mülkiyet hakkına ilişkin korumadan yararlandırılmasının mümkün olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

38. Açıklanan gerekçelerle başvurunun bu kısmının *konu bakımından yetkisizlik* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

C. Kişi Hürriyeti ve Güvenliği Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

1. Başvurucunun İddiaları ve Bakanlık Görüşü

39. Başvurucu; haksız gözaltı nedeniyle ödenen maddi ve manevi tazminat miktarlarının çok düşük olduğunu, haksız gözaltı nedeniyle lekelenme hakkı ihlal edildiğinden bu ihlali giderecek orantıda bir maddi ve manevi tazminat hükmedilmediğini ileri sürmüştür.

40. Bakanlık görüşünde başvurucu tarafından ileri sürülen iddiaların kanun yolu şikâyeti niteliğinde olduğu, derece mahkemesi kararlarının bariz takdir hatası veya açık keyfîlik içermediği ve başvurucunun lehine hükmedilen tazminat ile mağduriyetinin giderildiği, bu nedenle başvurunun kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerektiği belirtilmiştir.

2. Değerlendirme

41. Anayasa'nın 19. maddesinin dokuzuncu fıkrası şöyledir:

"... Hâkim kararı olmadan yakalama, ancak suçüstü halinde veya gecikmesinde sakınca bulunan hallerde yapılabilir; bunun şartlarını kanun gösterir.

...

Bu esaslar dışında bir işleme tâbi tutulan kişilerin uğradıkları zarar, tazminat hukukunun genel prensiplerine göre, Devletçe ödenir."

42. Başvurucunun bu bölümdeki şikâyetlerinin Anayasa'nın kişi hürriyeti ve güvenliği hakkını düzenleyen 19. maddesi kapsamında incelenmesi gerekir.

a. Kabul Edilebilirlik Yönünden

43. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

b. Esas Yönünden

44. Anayasa'nın 19. maddesinin birinci fıkrasında herkesin kişi hürriyeti ve güvenliği hakkına sahip olduğu ilke olarak konudan sonra ikinci ve üçüncü fıkralarında şekil ve şartları kanunda gösterilmek şartıyla kişilerin özgürlüğünden mahrum bırakılabileceği durumlar sınırlı olarak sayılmıştır. Maddenin dördüncü, beşinci, altıncı, yedinci ve sekizinci fıkralarında kişi hürriyeti ve güvenliği hakkına müdahalede bulunan kişilere tanınan güvencelere ilişkin düzenlemelere yer verilmiştir (*Safkan Aydoğdu*, B. No: 2014/7498, 5/4/2017, ř 43).

45. Anayasa'nın 19. maddesinin dokuzuncu fıkrasında ise bu esaslar dışında bir işleme tabi tutulan kişilerin uğradıkları zararların tazminat hukukunun genel prensiplerine göre devlet tarafından ödeneceği ifade edilmiştir. Anılan fıkroda yer alan *"bu esaslar dışında bir işleme tâbi tutulan kişiler"* ifadesi ile maddenin diğer tüm fıkralarında belirtilen kurallara

aykırı bir işleme tabi kılınmanın kişiye tazminat hakkı doğurduğu belirtilmiştir. Buna göre maddenin ikinci veya üçüncü fıkralarında belirtilen durumlara aykırı şekilde kişi hürriyeti ve güvenliği hakkına müdahalede bulunulması ya da kişi hürriyeti ve güvenliği hakkına müdahale edilen kimsenin maddenin dördüncü, beşinci, altıncı, yedinci ve sekizinci fıkralarındaki güvencelerden yararlandırılmaması hâlinde uğranılan zararlar devlet tarafından ödenecektir (*Safkan Aydoğdu*, § 44).

46. Anayasa'nın 19. maddesinin dokuzuncu fıkrasının uygulanabilmesi için başvurunun anılan maddenin diğer fıkralarında belirtilen esaslar dışında bir işleme tabi tutulup tutulmadığının derece mahkemelerince ya da Anayasa Mahkemesince tespit edilmesi gerekir. Bu bağlamda kişinin Anayasa'nın 19. maddesinin ilk sekiz fıkrasında belirtilen esaslara aykırı bir işleme tabi tutulduğu ve bu kapsamda uğradığı zararın devlet tarafından tazminat hukukunun genel prensiplerine göre ödenmediği veya bir tazminat imkânının bulunmadığı tespit edilirse Anayasa'nın 19. maddesinin dokuzuncu fıkrasında güvence altına alınan tazminat hakkının ihlali söz konusu olacaktır.

47. Kişinin Anayasa'nın 19. maddesinin ilk sekiz fıkrasında belirtilen esaslara aykırı bir işleme tabi tutulduğu derece mahkemeleri tarafından tespit edilmişse Anayasa Mahkemesinin yapacağı inceleme tazminat miktarının yeterli olup olmadığını belirlemekle sınırlı olacaktır.

48. Derece mahkemelerinin tazminat için somut olayın koşullarına göre takdir yetkisi bulunmakla birlikte meydana gelen ihlalle orantılı olmayan önemsiz miktarda bir tazminat Anayasa'nın 19. maddesinin dokuzuncu fıkrasına aykırı olacaktır. Öte yandan tazminat miktarı Anayasa Mahkemesinin benzer davalarda verdiği tazminat miktarına göre kayda değer ölçüde düşük olmamalıdır. Bununla birlikte hükmedilen miktarın Anayasa Mahkemesinin benzer durumlarda verilmesine hükmettiği tazminat miktarından düşük olması tek başına Anayasa'nın 19. maddesinin dokuzuncu fıkrasının ihlal edildiği anlamına gelmez. Tazminatın Anayasa'nın 19. maddesinin dokuzuncu fıkrasıyla uyumlu olup olmadığını değerlendirirken somut olayın kendine özgü koşullarının dikkate alınması gerekir.

49. Somut olayda başvuru, hakkında yürütülen soruşturma kapsamında bir gün gözaltına alınmış soruşturma sonucunda kovuşturmaya yer olmadığı kararı verilmiştir. Başvuru bunun üzerine haksız olarak gözaltına alınması nedeniyle uğradığı maddi ve manevi zararların tazmini için 5271 sayılı Kanun uyarınca tazminat talebinde bulunmuştur. Mahkeme başvurunun haksız olarak gözaltına alındığını kabul etmiş ve başvurucuya 39,24 TL maddi, 150 TL manevi tazminat ödenmesine karar vermiştir. Dolayısıyla burada yapılacak inceleme tazminat miktarının yeterli olup olmadığının belirlenmesiyle sınırlı olacaktır.

50. Somut olayda derece mahkemesi, yapılan yargılama sırasında Seyhan İlçe Emniyet Müdürlüğünden başvurunun sosyal ve ekonomik durumunun araştırılmasını istemiştir. Emniyet Müdürlüğünün raporunda, başvurunun ağabeyinin bakkalında maaşlı çalışmadığı, ihtiyacı olduğunda harçlık aldığı belirtilmiştir. Mahkeme yaptığı yargılama sonucunda on altı yaşından büyükler için öngörülen net asgari ücret üzerinden asgari geçim indirimi düşülerek hesaplanan 39,24 TL maddi tazminatın ödenmesine karar vermiş, başvurunun soruşturmada vekil ile temsil edilmesi nedeniyle Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi üzerinden hesaplanan 600 TL vekâlet ücretini de maddi zarara eklemiştir (bkz. § 11). Derece mahkemesince toplanan deliller doğrultusunda belirlenen maddi tazminat miktarının davanın koşullarında orantısız olduğu söylenemeyecektir.

51. Ancak 150 TL'lik manevi tazminat, Anayasa Mahkemesinin benzer davalarda belirlediği tazminat miktarına göre kayda değer ölçüde düşüktür. Anayasa Mahkemesi, gözaltının hukuka aykırı olması nedeniyle bugüne kadar bir ihlal kararı vermemiştir. Ancak *Mehmet Baydan* (B. No: 2014/16308, 12/4/2018, § 84) kararında başvuru, herhangi bir suç isnadı olmaksızın polislerce karakolda kısa bir süre (36 dakika) tutulmuştur. Anayasa Mahkemesi başvurunun şikâyetle konu tutulma hâlinin Anayasa'nın 19. maddesi kapsamında kişi hürriyeti ve güvenliği hakkına müdahale edilmesine imkân tanınan durumların hiçbirine girmediği sonucuna varmış ve başvurucuya 5.000 TL manevi tazminat ödenmesine karar vermiştir. Dolayısıyla bu kararın somut olay bakımından ölçü alınabileceği anlaşılmaktadır. Anayasa Mahkemesinin benzer durumlarda verilmesine hükmettiği tazminat miktarıyla aynı olması gerekmemekle birlikte tazminat miktarının somut olayın koşullarında -başvurucunun çocuk olması da gözönünde bulundurulduğunda- tazminat hakkının özünü zayıflatacak kadar düşük olduğu anlaşılmaktadır.

52. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 19. maddesinin dokuzuncu fıkrasının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

D. Adil Yargılanma Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

1. Başvurucunun İddiaları ve Bakanlık Görüşü

53. Başvurucu; hakkında verilen adli kontrol tedbiri nedeniyle de tazminat talep etmesine rağmen bu konuda herhangi bir değerlendirme yapılmadığını, kendisine herhangi bir tazminat ödenmediğini, adli kontrol nedeniyle uğradığı mağduriyetin karşılanmadığını ileri sürmüştür.

54. Bakanlık, başvurunun bu kısmına ilişkin bir beyanda bulunmamıştır.

2. Değerlendirme

55. Anayasa'nın iddianın değerlendirilmesinde dayanak alınacak "*Hak arama hürriyeti*" kenar başlıklı 36. maddesi şöyledir:

"Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir."

56. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, § 16). Başvurucuların anılan iddialarının tamamının adil yargılanma hakkı kapsamında gerekçeli karar hakkı çerçevesinde incelenmesi gerektiği değerlendirilmiştir.

a. Kabul Edilebilirlik Yönünden

57. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

b. Esas Yönünden

58. Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrasında herkesin adil yargılanma hakkına sahip olduğu belirtilmiş ancak gerekçeli karar hakkından açıkça söz edilmemiştir. Bununla birlikte Anayasa'nın 36. maddesine "*adil yargılanma*" ibaresinin eklenmesine ilişkin gerekçede, Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası sözleşmelerce de güvence altına alınan adil yargılama hakkının madde metnine dâhil edildiği vurgulanmıştır. Nitekim Sözleşme'nin 6. maddesinin (1) numaralı fıkrasındaki hakkaniyete uygun yargılanma hakkının kapsamına gerekçeli karar hakkının da dâhil olduğu AİHM'in birçok kararında vurgulanmıştır. Dolayısıyla Anayasa'nın 36. maddesinde düzenlenen adil yargılanma hakkının gerekçeli karar hakkı güvencesini de kapsadığının kabul edilmesi gerekir (*Canan Tosun*, B. No: 2014/8891, 10/5/2017, § 22).

59. Anayasa'nın 141. maddesinin üçüncü fıkrasında da "*Bütün mahkemelerin her türlü kararları gerekçeli olarak yazılır.*" denilerek mahkemelere kararlarını gerekçeli yazma yükümlülüğü yüklenmiştir. Anayasa'nın bütünlüğü ilkesi gereği anılan Anayasa kuralı da gerekçeli karar hakkının değerlendirilmesinde gözönünde bulundurulmalıdır (*Canan Tosun*, § 23).

60. Gerekçeli karar hakkı, kişilerin adil bir şekilde yargılanmalarını sağlamayı ve denetlemeyi amaçlamaktadır. Tarafların muhakeme sırasında ileri sürdükleri iddialarının kurallara uygun biçimde incelenip incelenmediğini bilmeleri ve ayrıca demokratik bir toplumda kendi adlarına verilen yargı kararlarının sebeplerini toplumun öğrenmesinin sağlanması için de gereklidir (*Sencer Başat ve diğerleri* [GK], B. No: 2013/7800, 18/6/2014, §§ 31, 34).

61. Mahkemelerin anılan yükümlülüğü, yargılamada ileri sürülen her türlü iddia ve savunmaya karar gerekçesinde ayrıntılı şekilde yanıt verilmesi gerektiği şeklinde anlaşılamaz. Ancak derece mahkemeleri, kendilerine sunulan tüm iddialara yanıt vermek zorunda değilse de (*Yasemin Ekşi*, B. No: 2013/5486, 4/12/2013, § 56) davanın esas sorunlarının incelenmiş olduğu gerekçeli karardan anlaşılmalıdır.

62. Bir kararda tam olarak hangi unsurların bulunması gerektiği, davanın niteliğine ve koşullarına bağlıdır. Muhakeme sırasında açık ve somut bir biçimde öne sürülen iddia ve savunmaların davanın sonucuna etkili olması başka bir deyişle davanın sonucunu değiştirebilecek nitelikte bulunması hâlinde davayla doğrudan ilgili olan bu hususlara mahkemelerce makul bir gerekçe ile yanıt verilmesi gerekir (*Sencer Başat ve diğerleri*, § 35).

63. Aksi bir tutumla mahkemenin davanın sonucuna etkili olduğunu kabul ettiği bir husus hakkında *ilgili ve yeterli bir yanıt* vermemesi veya yanıt verilmesini gerektiren usul veya esasa dair iddiaların cevapsız bırakılmış olması hak ihlaline neden olabilecektir (*Sencer Başat ve diğerleri*, § 39).

64. Öte yandan temyiz veya istinaf merciinin yargılamayı yapan mahkemenin kararını uygun bulması hâlinde bunu ya aynı gerekçeyi kullanarak ya da bir atıfla kararına yansıtması yeterlidir. Burada önemli olan husus, temyiz merciinin bir şekilde temyizde dile getirilmiş ana unsurları incelediğini, derece mahkemesinin kararını inceleyerek onadığını ya da bozduğunu göstermesidir (*Yasemin Ekşi*, § 57).

65. Somut olayda başvuru gerek dava dilekçesinde gerekse istinaf dilekçesinde ayrıntılı bir şekilde, örnek Yargıtay kararlarına da yer vererek maruz kaldığı adli kontrol tedbiri nedeniyle de tazminat ödenmesi gerektiğini ileri sürmüştür. Başvurucunun söz konusu iddialarının alacağı tazminat miktarını ve dolayısıyla davanın sonucunu değiştirebilecek nitelikte, değerlendirilmesi ve karşılanması gereken iddialar olduğunu kabul etmek gerekir. Buna rağmen derece mahkemelerince başvuru tarafından ileri sürülen iddialar hakkında herhangi bir değerlendirme yapılmadığı, başvurunun iddialarının tartışılmadığı ve karşılanmadığı anlaşılmıştır. Bu nedenle başvurunun gerekçeli karar hakkının ihlal edildiği sonucuna varılmıştır.

66. Açıklanan gerekçelerle başvurunun Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

E. 6216 Sayılı Kanun'un 50. Maddesi Yönünden

67. 6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (1) numaralı fıkrasının birinci cümlesi ile (2) numaralı fıkrası şöyledir:

"(1) Esas inceleme sonunda, başvurunun hakkının ihlal edildiğine ya da edilmediğine karar verilir. İhlal kararı verilmesi hâlinde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yapılması gerekenlere hükmedilir...

(2) Tespit edilen ihlal bir mahkeme kararından kaynaklanmışsa, ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldırmak için yeniden yargılama yapmak üzere dosya ilgili mahkemeye gönderilir. Yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmayan hâllerde başvuru lehine tazminata hükmedilebilir veya genel mahkemelerde dava açılması yolu gösterilebilir. Yeniden yargılama yapmakla yükümlü mahkeme, Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında açıkladığı ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldıracak şekilde mümkünse dosya üzerinden karar verir."

68. Başvuru 20.000 TL maddi, 30.000 TL manevi tazminat talebinde bulunmuştur. Başvuru ayrıca ihlalin sonuçlarının ortadan kaldırılmasını istemiştir.

69. Anayasa Mahkemesinin *Mehmet Doğan* ([GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018) kararında, ihlal sonucuna varıldığına ihlalin nasıl ortadan kaldırılacağına belirlenmesi hususunda genel ilkeler belirlenmiştir.

70. *Mehmet Doğan* kararında özetle uygun giderim yolunun tespit edilebilmesi için öncelikle ihlalin kaynağının belirlenmesi gerektiği vurgulanmıştır. Buna göre ihlalin mahkeme kararından kaynaklandığı durumlarda 6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrası ile İtüzük'ün 79. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a) bendi uyarınca kural olarak ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldırmak için yeniden yargılama yapılmak üzere kararın bir örneğinin ilgili mahkemeye gönderilmesine hükmedilir (*Mehmet Doğan*, §§ 57, 58).

71. Anayasa Mahkemesinin tespit edilen ihlalin giderilmesi amacıyla yeniden yargılama yapılmasına hükmettiği hâllerde ilgili usul kanunlarında düzenlenen yargılamanın yenilenmesi kurumundan farklı olarak yargılamanın yenilenmesi sebebinin varlığının kabulü ve önceki kararın kaldırılması hususlarında derece mahkemesinin herhangi bir takdir yetkisi bulunmamaktadır. Zira ihlal kararı verilen hâllerde yargılamanın yenilenmesinin gerekliliği

hususundaki takdir derece mahkemelerine değil ihlalin varlığını tespit eden Anayasa Mahkemesine bırakılmıştır. Derece mahkemesi Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında belirttiği doğrultuda ihlalin sonuçlarını gidermek üzere gereken işlemleri yapmakla yükümlüdür (*Mehmet Doğan*, § 59).

72. Adli kontrol tedbiri nedeniyle talep edilen tazminat istemi hakkında herhangi bir değerlendirme yapılmadığı gerekçesiyle Anayasa'nın 36. maddesinde düzenlenen adil yargılanma hakkı kapsamındaki gerekçeli karar hakkının ihlal edildiği sonucuna varılmıştır. Dolayısıyla somut başvuruda ihlalin mahkeme kararından kaynaklandığı anlaşılmaktadır.

73. Bu durumda gerekçeli karar hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmaktadır. Buna göre yapılacak yeniden yargılama ise 6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrasına göre ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılmasına yöneliktir. Bu kapsamda derece mahkemelerince yapılması gereken iş, öncelikle ihlale yol açan mahkeme kararının ortadan kaldırılmasından ve ihlal sonucuna uygun yeni bir karar verilmesinden ibarettir. Bu sebeple kararın bir örneğinin yeniden yargılama yapılmak üzere Adana 7. Ağır Ceza Mahkemesine gönderilmesine karar verilmesi gerekir.

74. Öte yandan gözaltı işlemi nedeniyle başvurucuya ödenen manevi tazminatın düşük olması gerekçesiyle de Anayasa'nın 19. maddesinin dokuzuncu fıkrasındaki tazminat hakkının ihlal edildiği sonucuna varılmıştır. Anayasa'nın 19. maddesinin dokuzuncu fıkrasındaki tazminat hakkının ihlali ile ilgili olarak ise yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar görülmemiş, başvurucuya 5.000 TL manevi tazminatın ödenmesine karar verilmiştir.

75. Dosyadaki belgelerden tespit edilen 2.475 TL vekâlet ücretinden oluşan yargılama giderinin başvurucuya ödenmesine karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Başvurucunun adli yardım talebinin KABULÜNE,

B. Kamuya açık belgelerde başvurucunun kimliğinin gizli tutulması talebinin KABULÜNE,

C. 1. Mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın *konu bakımından yetkisizlik* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

2. Koruma tedbirinden dolayı verilen tazminat miktarının az olması nedeniyle kişi hürriyeti ve güvenliği hakkı kapsamındaki tazminat hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

3. Adil yargılanma hakkı kapsamındaki gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

D. 1. Koruma tedbiri nedeniyle verilen tazminat miktarının az olması nedeniyle Anayasa'nın 19. maddesinin dokuzuncu fıkrasının İHLAL EDİLDİĞİNE,

2. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki gerekçeli karar hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

E. Kararın bir örneğinin gerekçeli karar hakkı ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Adana 7. Ağır Ceza Mahkemesine (E.2017/168, K.2017/310) GÖNDERİLMESİNE,

F. Anayasa'nın 19. maddesinin dokuzuncu fıkrasının ihlali nedeniyle başvurucuya net 5.000 TL manevi tazminat ÖDENMESİNE, tazminata ilişkin diğer taleplerin REDDİNE,

G. 2.475 TL vekâlet ücretinden oluşan yargılama giderinin BAŞVURUCUYA ÖDENMESİNE,

H. Ödemelerin kararın tebliğini takiben başvurunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

İ. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 9/5/2019 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Engin YILDIRIM

Üye
Recep KÖMÜRCÜ

Üye
Celal Mümtaz AKINCI

Üye
Muammer TOPAL

Üye
Recai AKYEL